ΕΤΟΣ Β'.—ΑΡΙΘΜΟΣ 105 (470) ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10 ΚΥΡΙΑΚΗ, 1 Φεβρουαρίου 1904.

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

	ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ	ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
Τρίμηνος	Δρ. 9	
Ἑξάμηνος	» 16	Χρυσᾶ φράγκα 30
Ἐτησία	» 30	Χρυσᾶ φράγκα 16

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΑΡΧΟΝΤΑΙ
ΤΗΝ 1ην ΚΑΙ 20ην ΕΚΑΣΤΟΥ ΜΗΝΟΣ
ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

ΑΘΗΝΑΙ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ **ΓΕΩΡΓΙΟΣ Κ. ΠΩΠ**

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Εἰς τὴν 4ην σελίδα ὁ στίχος	λεπτὰ 25
Εἰς τὴν 3ην σελίδα ὁ στίχος	» 50

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΟΔΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΑΡ. 2 (ΣΤΟΑ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ)
ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ 204

Ο ΠΛΟΥΤΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

[Ἀπὸ τῆς σήμερον αἱ «Ἀθῆναι» κατέκτησαν μεταξὺ τῶν συνεργατῶν αὐτῶν διὰ θέματα εἰδικὰ τὸν διαπρεπῆ τοῦ Πανεπιστημίου καθηγητὴν καὶ διευθυντὴν τοῦ Πολυτεχνείου κ. Κ. Μητσόπουλον. Τὰ ἄρθρα καὶ αἱ μελέται τοῦ ὑπερόχου εἰς μόρφωσιν ἀνδρὸς ἀναγινώσκονται ἀπλήστως πάντοτε, πραγματευόμενα θέματα, ὧν ἡ γνῶσις ἀποτελεῖ κτῆμα ἰδιαίτερον τῆς ἐπιστήμης τοῦ κ. Κ. Μητσοπούλου. Τοιαύτης σπουδαιότητος καὶ σημασίας εἶνε καὶ τὸ σήμερον δημοσιευόμενον πρῶτον ἄρθρον τοῦ νέου ἡμῶν εἰδικοῦ συνεργάτου].

Ἡμεῖς, οἱ καυχώμενοι διὰ τὴν εὐγενῆ ἡμῶν καταγωγὴν καὶ τὰ ὑπεράνθρωπα ἀνδραγαθήματα τῶν πατέρων ἡμῶν, οἵτινες συνέτριψαν στρατοὺς καὶ στόλους τῶν κατακτητῶν, κατέστημεν διὰ τῆς πρὸς τὸ Ἐγὼ ἡμῶν ἀφοσιώσεως παρῳδία Ἔθνους καὶ κατώτεροι τῶν χθὲς χοιροβοσκῶν Βουλγάρων. Διότι ἐν τῷ ὑπὲρ τοῦ Ἐγὼ ἡμῶν ἀγῶνι ἐλησμονήσαμεν, τὸ κρατείδιον ἡμῶν νὰ παρασκευάσωμεν ὡς ἔδει πνευματικῶς καὶ ὑλικῶς.

Καίτοι δὲ ζῶμεν ἐν Εὐρώπῃ, καίτοι εὑρισκόμεθα εἰς ἄμεσον ἐπικοινωνίαν μετὰ τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου, ἀγνοοῦμεν εἰσέτι ποῦ ἔγκειται ἡ πρόοδος, ἡ δύναμις καὶ τὰ πλούτη τῶν ἐθνῶν. Ἀγνοοῦμεν οἱ πλεῖστοι τίνες εἶνε οἱ πλουτολογικοὶ παράγοντες τῶν Ἐθνῶν καὶ πῶς οὗτοι ἀναπτύσσονται, οὐδέποτε φροντίσαντες νὰ βελτιώσωμεν τὴν παραγωγικὴν δύναμιν τῶν φορολογουμένων.

Ζῶμεν δὲ ἐν τῇ ἐποχῇ τῆς καύσεως, δι' ἧς ἐξαναγκάζεται ἡ φύσις ὅπως ἐκχωρήσῃ τῷ ἀνθρώπῳ δύναμιν ἐγκλειομένην ἐν τοῖς σπλάγχνοις αὐτῆς. Κρύπτεται δὲ ἡ δύναμις αὐτὴ ἐντὸς τῶν λιθανθράκων, πρὸς παρασκευὴν τῶν ὁποίων ἡ φύσις πρὸ δυσεκατομμυρίων ἐτῶν εἰργάσθη, ἐν ἐποχῇ καθ' ἣν δὲν ὑπῆρχον ἐπὶ τοῦ προσώπου τῆς γῆς λογικὰ ὄντα.

Τὴν δύναμιν ταύτην κατέστησεν ὁ ἄνθρωπος δοῦλον αὐτοῦ ἀκαταπόνητον, δι' οὗ κινεῖ ἀτμόπλοια, σιδηροδρόμους καὶ ἐργοστάσια παντοῖα, παράγει μέταλλα διάφορα, καὶ τὸν βασιλέα τῶν μετάλλων σίδηρον κλπ.

Ἄνευ δὲ τῶν λιθανθράκων θὰ ἦτο φύσει ἀδύνατον ἡ ἀνθρωπότης νὰ φθάσῃ εἰς τὸ ὕψος τῆς προόδου καὶ εὐημερίαν κατὰ τὴν πάροδον τοῦ 19ου αἰῶνος, ἐνῷ ἂν ὁ χρυσὸς ἔπαυεν ὑπάρχων, πρὸς ἀπόκτησιν τοῦ ὁποίου τόσα ἐγκλήματα γίνονται, οὐδὲν θὰ ἔπασχεν ἡ ἀνθρωπότης, θὰ ἐξέλιπον μόνον τὰ χρυσᾶ νομίσματα καὶ κοσμήματα, ἅτινα διὰ τοῦ κιτρίνου αὐτῶν χρώματος καὶ τῆς λάμψεως τοσοῦτοι θαμβοῦσι τὸ ὄμμα τοῦ θνητοῦ.

Ἡ ἐτησίως δὲ παραγομένην ποσότης τοῦ χρυσοῦ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ εἶνε μόλις 400 τόννοι (312,000 ὀκάδες), ἀξίας 1,200,000,000 χρυσῶν φράγκων περίπου, ἐνῷ ἡ τῶν λιθανθράκων ἀνέρχεται εἰς 600.000,000 τόννους ἐτησίως περίπου, ἐξ ὧν τὰ 220 ἑκατομμύρια (1898) ἐξορύσσονται ἐν Ἀγγλίᾳ.

Ὅθεν ἂν δεχθῶμεν κατὰ μέσον ὅρον μίαν ἀγγλικὴν λίραν (=25 χρ. φρ.) τὴν ἀξίαν ἑνὸς τόννου λιθάνθρακος, εὑρίσκομεν, ὅτι ἐκ τῶν σπλάγχνων τῆς γῆς ἐξάγονται ἐτησίως λιθάνθρακες ἀξίας 600,000,000 λιρῶν στερλινῶν ἢ 15,000,000,000 φρ. Ὅπως λοιπὸν ἡ ἀνθρωπότης ἀναπτύξῃ τὴν διὰ τὴν πρόοδον αὐτῆς ἀπαιτουμένην δύναμιν, καίει ἀνὰ πᾶν ἔτος 15 χιλιάδας ἑκατομμύρια φράγκα!!

Διὰ τῆς καύσεως ὅμως τοῦ μυθώδους τούτου ποσοῦ ἐτέλεσεν ἡ ἀνθρωπότης κατὰ τὸν 19ον αἰῶνα προόδους τεραστίας. Μεταφερόμεθα ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν, διερχόμεθα ποταμοὺς καὶ διασχίζομεν τὰ σπλάγχνα τῶν ὀρέων μετὰ ταχύτητος πτηνοῦ. Πλέομεν τοὺς ὠκεανοὺς ἐντὸς πλωτῶν μεγάρων, ἀδιαφοροῦντες ἂν λυσσαλαῖα περιβάλλωσιν ἡμᾶς κύματα καὶ σφοδρὰ πνέῃ καταιγίς. Ναυπηγοῦνται φρούρια πλωτὰ ἐκ χάλυβος καὶ κατασκευάζονται τηλεβόλα τεράστια καὶ ὅπλα ταχύβολα, δι' ὧν τὰ πεπολιτισμένα ἔθνη διαφυλάττουσι τὴν ἐλευθερίαν αὐτῶν καὶ ἐπιβάλλουσι τὸν σεβασμὸν εἰς λῃστὰς καὶ ἅρπαγας. Ἐδέθη ἡ ἐπιφάνεια τῆς γῆς διὰ μεταλλικῶν συρμάτων, δι' ὧν ἐντὸς δευτερολέπτων δυνάμεθα νὰ συνεννοηθῶμεν μετὰ τῶν ἀντιπόδων. Τὴν φωνὴν ἀνθρώπου, τὴν συμφωνίαν ὁλοκλήρου ὀρχήστρας ἢ τὸ ᾆσμα ὀνομαστῶν μελῳδῶν δυνάμεθα νὰ διαφυλάξωμεν ἐπὶ τοῦ κυλίνδρου ἢ τῆς πλακὸς τοῦ φωνογράφου καὶ ν' ἀκούσωμεν εἰς πᾶσαν στιγμήν, καίτοι οὗτοι πρὸ πολλοῦ ἐξέλιπον.

Ταῦτα καὶ πλεῖστα ἄλλα εἶνε τὰ ἀνδραγαθήματα τῆς ἀνθρωπότητος, ἅτινα ἐτέλεσε κατὰ τὸν 19ον αἰῶνα διὰ τοῦ ἄνθρακος.

Καὶ ἤδη προκύπτει τὸ ἐρώτημα. Τί θὰ γίνῃ ἡ ἀνθρωπότης, ἂν ἐκλείψῃ ὁ σπουδαιότατος οὗτος τοῦ πολιτισμοῦ παράγων;

Τὸ μέγα τοῦτο τῆς φύσεως δῶρον δὲν εἶνε ἀκένωτον. Θὰ ἔλθῃ ἐποχή, καθ' ἣν θὰ ἐκλείψῃ· ἡ ἐποχὴ ὅμως αὕτη εἶνε λίαν μεμακρυσμένη, διότι μεγάλαι ἐκτάσεις λιθανθρακοφόροι ἀνεκαλύφθησαν ἐν Ἀμερικῇ, Ἀσίᾳ, Ἀφρικῇ καὶ Αὐστραλίᾳ, αἵτινες ἐπὶ χιλιάδας ἔτη θὰ ὑπηρετήσωσι τὴν ἀνθρωπότητα.

Καὶ μετὰ τὴν ἐξάντλησιν τούτων τί θὰ γίνῃ; Ἡ ἀνθρωπότης θὰ ἔχῃ τοσοῦτον χωρήσει ἐν τῇ ἐρεύνῃ τῆς φύσεως, ὥστε θὰ ἔχῃ ἀνακαλύψει ἄλλην πηγὴν δυνάμεως, ἥτις νὰ ὑπηρετήσῃ αὐτήν.

Ἡ ἐλευθέρα δὲ Ἑλληνικὴ χώρα δὲν ἔλαβε παρὰ τοῦ Πλάστου τὸ μέγα τοῦ πολιτισμοῦ δῶρον, τοὺς λιθάνθρακας, ἀλλὰ καὶ ἂν εἶχεν θὰ ἄφινεν αὐτὸν ἀνεκμετάλλευτον, διότι περιφρονοῦμεν τὴν σπουδὴν τῆς φύσεως καὶ ἀγνοοῦμεν τὴν ὕλην καὶ τὰς διεπούσας αὐτὴν δυνάμεις.

Καὶ δὲν ἔχομεν μὲν λιθάνθρακας, ἔχομεν ὅμως λιγνίτας, οἵτινες ἐπὶ μακρὸν δύνανται νὰ ὑπηρετήσωσιν ἡμᾶς, ἀλλὰ δυστυχῶς ἀφίνομεν καὶ τούτους ἀνεκμεταλλεύτους, ἴσως ἵνα κληροδοτήσωμεν τοὺς ἀπογόνους ἡμῶν κληρονομίαν πλουσίαν.

Ὅθεν ἡ μελέτη τῆς φύσεως καὶ ἡ χρησιμοποίησις τῆς ὕλης καὶ τῶν διεπουσῶν αὐτὴν δυνάμεων προάγουσι τὸ ἀνθρώπινον πνεῦμα, πληροῦσι τὰ βαλάντια τῶν πολιτῶν καὶ τὰ δημόσια ταμεῖα καὶ παρασκευάζουσι στόλους καὶ στρατούς.

Παράδειγμα ἡ μέχρι πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ἡμιβάρβαρος Ἰαπωνία, ἥτις ἔχει νῦν τὸ θάρρος ν' ἀντιμετωπίσῃ τὸν Ῥωσσικὸν κολοσσόν.

Κ. ΜΗΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΠΟΛΙΟΡΚΟΥΜΕΝΟΣ ΛΙΜΗΝ ΤΟΥ ΠΟΡΤ-ΑΡΘΟΥΡ

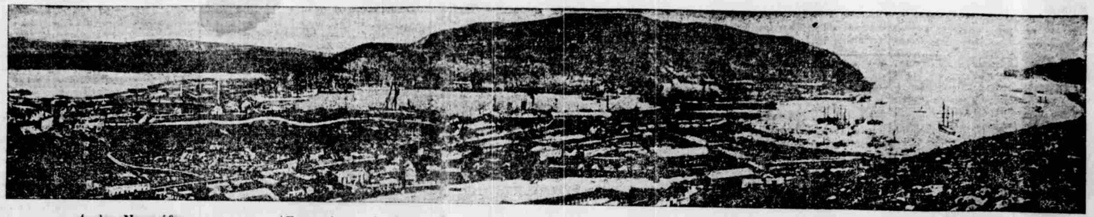

Λιμὴν Ναυστάθμου *Ἐργοστάσια καὶ τελωνεῖον* *Ἡ οἰκία τοῦ Ναυάρχου Ἀλεξιέφ* *Ὁ κεντρικὸς λιμήν*

ΠΡΟΣΩΠΑ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΑ

Η "ΨΩΡΟΚΩΣΤΑΙΝΑ„

Ἡ «Ψωροκώσταινα», ἡ ἐν τῇ παρωνυμίᾳ αὐτῆς ταύτῃ προσωποποιήσασα τὴν οἰκονομικὴν ἀθλιότητα τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὰς ζοφερὰς ἡμέρας τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1821, κατήγετο ἐκ Κυδωνιῶν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καὶ ἦν σύζυγος ἐντίμου τινὸς ἐμπόρου τῆς εὐημερούσης τότε πόλεως τῶν Κυδωνιῶν, τοῦ Χατζῆ-Κώστα Ἀϊδαλιώτη, ὀνομαζομένη Πανώρηα.

Κατὰ τὰς ἀποφράδας ἡμέρας, 3ην-4ην Ἰουνίου 1821, καθ' ἅς, ἅμα τῇ πρὸ τῶν Μοσχονησίων ἐμφανίσει τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου, ἡ πόλις τῶν Κυδωνιῶν ὑπέστη πανωλεθρίαν, ἡ ἀτυχὴς Πανώρηα εἶδε πρὸ τῶν ὀμμάτων της ἀνηλεῶς σφαζόμενον τὸν σύζυγον, τὰ δὲ τέσσαρα αὐτῆς τέκνα ἀπαγόμενα εἰς τὴν αἰχμαλωσίαν ὑπὸ ἀγρίου ὀθωμανοῦ. Τὸ προβεβηκὸς τῆς ἡλικίας καὶ τὸ οὐχὶ ἐπίζηλον τῆς μορφῆς διέσωσε τὴν ἀτυχῆ Πανώρηαν, ἥτις ἔκφρων ἐρρίφθη ὑπὸ φιλανθρώπου Ψαριανοῦ ἐντὸς λέμβου καὶ ὡδηγήθη μετ' ἄλλων θυμάτων τῆς καταστροφῆς καὶ τῆς λεηλασίας τῶν Κυδωνιῶν εἰς Ψαρά. Ἐνταῦθα, ἀναγνωρισθεῖσα ὑπὸ τοῦ ὁμοιοπαθοῦς Διδασκάλου τῶν Κυδωνιῶν Βενιαμὶν τοῦ Λεσβίου, ἠκολούθησεν αὐτὸν εἰς Πελοπόννησον καὶ βραδύτερον εἰς Ναύπλιον, ἅμα ὡς τοῦτο ἥλωθη ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων. Ἡ Πανώρηα πᾶσαν τὴν στοργήν της συνεκέντρωσεν ἤδη εἰς τὸν γηραιὸν διδάσκαλον Βενιαμίν, τὸν ὁποῖον ὅμως ταχέως ἐπέπρωτο νὰ θρηνήσῃ ἀποθανόντα ἐκ τοῦ μαστίζοντος τότε τὴν πόλιν τοῦ Ναυπλίου φοβεροῦ λοιμώδους τύφου, οὗ τὰ σπέρματα κατέλειπον εἰς τὴν ἁλωθεῖσαν πόλιν οἱ ἀναχωρήσαντες Ὀθωμανοὶ κάτοικοι αὐτῆς.

×

Ἡ ἀτυχὴς πρόσφυξ, ἐγκαταλειφθεῖσα μόνη καὶ ἄγνωστος ἄνευ οὐδεμιᾶς προστασίας ἐν τῇ ὑπερπληθούσῃ τότε κατοίκων Καθέδρᾳ τῆς Κυβερνήσεως, κατώρθου ἄλλοτε μὲν ἐργαζομένη καὶ ἄλλοτε ἐπαιτοῦσα νὰ κερδίζῃ τὸν ἄρτον αὐτῆς· ὅτε δὲ πανταχόθεν τῆς ὑπὸ τοῦ κατισχύσαντος Ἰμβραὴμ-πασᾶ ἐρημωθείσης Ἑλληνικῆς χώρας ἤχθησαν εἰς Ναύπλιον τὰ ὀρφανὰ τῶν Ἑλλήνων, τὰ ὁποῖα ἡ φιλανθρωπία διέσωσεν ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας καὶ τῆς σφαγῆς τῶν Τούρκων, ἔσπευσε καὶ ἡ Πανώρηα νὰ ζητήσῃ καὶ ἔλαβεν ὑπὸ τὴν κηδεμονίαν αὐτῆς τινὰ τούτων, εἰς ἃ παρεῖχε φιλοστόργως πᾶσαν ἀντίληψιν καὶ προστασίαν. Ὅπως ἐπαρκέσῃ εἰς τὴν νέαν αὐτῆς οἰκογένειαν ἡ Πανώρηα παρημέλησε τελείως ἑαυτῆς· περιήρχετο τὰς οἰκίας τῆς πόλεως ἐπαιτοῦσα ὑπὲρ τῶν ὀρφανῶν της, καὶ ἠρκεῖτο τρεφομένη διὰ ξηροῦ ἄρτου. Τότε ἐκ τῆς πενιχρότητος τῆς περιβολῆς καὶ τῆς διαίτης αὐτῆς ἐπωνομάσθη χλευαστικῶς ὑπὸ τῶν ἀγυιοπαίδων, τῶν διαιτωμένων ὑπὸ τὸν προμαχῶνα τοῦ Μόσχου (τῶν Μοσχομαγκῶν), *Ψωροκώσταινα*, τὴν δὲ παρωνυμίαν αὐτῆς ταύτην μετέδωκε καὶ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, καθ' ὃν χρόνον αἱ περιπέτειαι τοῦ πολέμου καὶ αἱ ἐκ τῶν ἐμφυλίων σπαραγμῶν συμφοραὶ εἶχον καταστήσει τὰ ταμεῖα αὐτῆς ἐντελῶς κενά.

×

Κατὰ τὴν ἀλησμόνητον ἡμέραν τῆς Κυριακῆς τῆς 8ης Ἰουνίου 1826, καθ' ἣν μετὰ θερμὴν καὶ πλήρη πατριωτισμοῦ ὁμιλίαν τοῦ Διδασκάλου τοῦ Γένους ἀειμνήστου Γενναδίου συνέστη ἡ «ἐπιτροπὴ τῆς αὐτοπροαιρέτου εἰσφορᾶς» ἥτις καθιδρυθεῖσα ὑπὸ τὴν σκιὰν τῆς ἐν τῷ κέντρῳ τῆς πλατείας τοῦ Στρατῶνος ὑψουμένης γηραιᾶς Πλατάνου ἐδέχετο τοὺς ἑκουσίους ἐράνους τῶν πολιτῶν ὑπὲρ τῶν μεγάλων ἀναγκῶν τῆς ἀγωνιώσης τότε Ἑλλάδος, δὲν ἠδυνήθη νὰ συγκρατηθῇ καὶ ἡ ἀτυχὴς Πανώρηα. Εἰς τὴν πρόσκλησιν τοῦ κήρυκος Παράσχου, ὅστις ἀπὸ πρωίας ἐκάλει τὸν λαὸν μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν εἰς τὴν Πλατεῖαν τοῦ Πλατάνου, ὑπήκουσε καὶ ἡ φυγὰς τῶν Κυδωνιῶν, ἥτις ἐκ τοῦ ἄκρου τῆς πλατείας ἔνθεν ἠκροᾶτο τοῦ Διδασκάλου σπεύδει καὶ διασχίσασα μετὰ πολλῆς δυσκολίας τὸ ἀσφυκτικῶς πληροῦν τὴν Πλατεῖαν πλῆθος προσέρχεται πρὸ τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἀποθέτει ἐπὶ τῆς Τραπέζης τῶν εἰσφορῶν τὸν ἀργυροῦν αὐτῆς δακτύλιον καὶ ἓν γρόσιον, ὅπερ μόνον ἐπιμελῶς ἔκρυπτεν εἰς τὸ στῆθος αὐτῆς. Ἄφθονα δάκρυα καὶ ζωηραὶ ἐπευφημίαι παντὸς τοῦ παρισταμένου λαοῦ διεδέχθησαν τὴν ἐξόχως πατριωτικὴν ταύτην σκηνήν.

Ἡ φιλόστοργος Πανώρηα δὲν ἐπείθετο νὰ ἀποσπασθῇ τῶν ὀρφανῶν της, ἅτινα εἶχον πληρώσει τὸ ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας καὶ τοῦ ἐξαφανισμοῦ τῶν ἰδίων τέκνων ἀπομεῖναν ἐν τῇ μητρικῇ καρδίᾳ κενόν, καὶ ὅταν ἡ Πατρικὴ τοῦ ἀειμνήστου Κυβερνήτου Πρόνοια συνέστησε τὸ πρῶτον τὸ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ἱεροδιδασκάλου Νικηττοπούλου Ὀρφανοτροφεῖον, ἐν τῷ ὁποίῳ περισυνέλεξε πάντας τοὺς ἀγνώστων γονέων ὀρφανούς, τοὺς ἐν ταῖς ὁδοῖς τοῦ Ναυπλίου διαιτωμένους.

Ἡ ἀτυχὴς Πανώρηα, κατοικοῦσα ἐν τῷ ἀπέναντι τοῦ Καταστήματος τοῦ Ὀρφανοτροφείου (νῦν στρατῶνος τοῦ Ὁπλοστασίου) σωζομένῳ ἔτι καὶ νῦν ἀρχαίῳ Ἐνετικῷ Πανδοχείῳ, προσελήφθη τῇ αἰτήσει της εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ὀρφανῶν, ὡς πλύντρια τῶν ἐνδυμάτων αὐτῶν καὶ τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην ἐξετέλει ἄνευ τινὸς ἀμοιβῆς καὶ μετὰ πάσης προθυμίας μέχρι τῶν τελευταίων ἡμερῶν τοῦ βίου της· ἐφ' ᾧ καὶ ταύτην θανοῦσαν ὀλίγους μῆνας μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς λειτουργίας τοῦ Ὀρφανοτροφείου ἐκήδευσαν πάντες οἱ Ὀρφανοὶ ἐν βαθυτάτῃ συγκινήσει.

Εἷς τῶν τροφίμων τοῦ Ὀρφανοτροφείου τοῦ ἀειμνήστου Κυβερνήτου, βραδύτερον ἀνώτερος ἀξιωματικὸς τοῦ στρατοῦ, μετὰ συγκινήσεως καὶ στοργῆς ἰδιαζούσης ἀνεμιμνήσκετο πάντοτε τὴν εὐγένειαν τῆς ψυχῆς καὶ τὴν ἔκτακτον ἀφοσίωσιν καὶ ἀγάπην τῆς ἐναρέτου ταύτης γυναικὸς πρὸς τὰ ὀρφανά.

ΜΙΧ. Γ. ΛΑΜΠΡΥΝΙΔΗΣ

ΙΑΠΩΝΕΣ ΚΑΙ ΙΑΠΩΝΙΑ

Ο ΠΕΡΙΕΡΓΟΤΕΡΟΣ ΛΑΟΣ ΤΗΣ ΓΗΣ

ΗΘΗ, ΕΘΙΜΑ, ΙΣΤΟΡΙΑ

ΙΑΠΩΝΕΣ ΚΑΙ ΚΙΝΕΖΟΙ — ΠΩΣ ΕΜΦΑΝΙΖΕΤΑΙ Ο ΛΑΟΣ — ΑΠΟ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ ΧΡΟΝΩΝ ΜΕΧΡΙ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ — ΤΑ ΠΑΡΑΔΟΞΑ ΤΟΥ ΙΔΙΩΤΙΚΟΥ ΒΙΟΥ ΤΩΝ ΙΑΠΩΝΩΝ

ΠΩΣ ΠΟΛΕΜΟΥΝ ΟΙ ΙΑΠΩΝΕΣ

— Οἱ ἐπαῖται

Εἴπομεν ἀνωτέρω ὅτι μεταξὺ τῶν συμμετεχόντων εἰς τὴν θεατρικὴν κίνησιν τῆς χώρας εἶνε καὶ οἱ ἐπαῖται. Τὸ τοιοῦτο βεβαίως χρήζει ἰδιαιτέρας ἐπεξηγήσεως, καθ' ὅσον ἡ ἀνάμιξίς των εἰς τὴν θεατρικὴν αὐτῶν κίνησιν θὰ ἐφαίνετο ὅλως ἀδικαιολόγητος.

Οἱ ἐπαῖται δὲν εἶνε ὅπως ἐν Εὐρώπῃ, ἄνθρωποι τυφλοί, χωλοί, μονόχειρες, στρεβλοὶ καὶ ἀνίκανοι τέλος πρὸς πᾶσαν ἐργασίαν. Τοὐναντίον εἶνε ὑγιέστατοι καὶ δὲν ἔχουν καμμίαν ἀνάγκην νὰ ὑποκριθῶσι τοὺς ἀναπήρους. Οἱ ἐπαῖται τῆς Ἰαπωνίας εἶνε ἁπλούστατα παρηγκωνισμένοι, ἢ μᾶλλον γόνοι καὶ ἔγγονοι κληρικῶν ἀποχωρησάντων ἀπὸ τὰ διαφόρων θρησκευμάτων καλογερικὰ τάγματα. Ἀποτελοῦν ἰδίαν τάξιν ἀνθρώπων πλανήτων, μὴ ἐχόντων πραγματικῶς ποῦ τὴν κεφαλὴν κλῖναι, μὴ ἐπιδιδομένων εἰς καμμίαν βιοποριστικὴν ἐργασίαν ὑπὸ τὴν κυρίαν τῆς λέξεως σημασίαν, ἀλλ' ἐπιδιδόμενοι εἰς τὸ ἐπάγγελμα αὐτὸ τῆς ἐπαιτείας τὸ ποσῶς μὴ θεωρούμενον ἐξευτελιστικόν. Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ κάθηνται καθ' ὁμάδας ἢ καὶ μεμονωμένοι εἰς τὰς ὁδοὺς πλανῶνται ἀπὸ τεϊοποτείου εἰς τεϊοποτεῖον, οὐδέποτε τείνουν τὴν χεῖρα, κρούουν ὅμως κρόταλά τινα ἀνηρτημένα ἀπὸ τῆς ζώνης των ἢ κραυγάζουν ὡς μαινόμενοι ἢ γελοῦν μορφάζοντες κωμικώτατα ἢ καὶ ἐπιδεικνύουν λείψανα ἱερὰ καὶ κειμήλια θρησκευτικά.

Οἱ διαβάται θὰ σταθοῦν καὶ θὰ τοὺς ῥίψουν κέρματά τινα, χάρις εἰς τὰ ὁποῖα οἱ ἐπαῖται οἱ σεβαστοὶ καὶ ἀποτελοῦντες οὕτω ἰδιαιτέραν τάξιν ἱερέων ἀρχίζουν νὰ χοροπηδοῦν ἢ νὰ ἕρπουν, νὰ κυλίωνται ἢ νὰ κάμνουν τοῦμπες καὶ ὅ,τι ἄλλο γύμνασμα κατώρθωσαν, ἀκόπως ἐννοεῖται, νὰ ἐκμάθουν.

— Τὰ ἀστεῖα τῶν Ἰαπώνων

Ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας ζῶν ὁ ἰαπωνικὸς λαὸς κατ' ἀνάγκην εὐθυμεῖ φαιδροποιῶν καὶ τὸ μελαγχολικώτερον τῶν πραγμάτων ἐξιδανικεύων τὰ πάντα καὶ ἀπὸ κάθε τι εὐχαριστεῖται εὑρίσκων ἡδονὴν καὶ εἰς τὰ ἁπλούστερα τῶν πραγμάτων διὰ τὰ ὁποῖα οὐδέποτε αἰσθάνεται τὸ κόρον.

Δικαίως ὅμως θὰ παρεμβληθῇ εἰς ταῦτα ἡ ἐρώτησις πῶς οἱ Ἰάπωνες ἀντιλαμβάνονται τὸ κωμικὸν καὶ τὸ γελοῖο ἀφ' οὗ τὰ πάντα μηδενὸς ἐξαιρουμένου τοὺς κάμνουν νὰ γελοῦν; Εἰς τὴν ἐρώτησιν αὐτὴν ὁ Εὐρωπαῖος ὁ εὑρισκόμενος πρὸ τῶν ἀσυνήθων μορφῶν, πρὸ τῶν ἀμφιέσεων τῶν κωμικωτάτων δι' ἡμᾶς, πρὸ τῶν τρόπων τῶν ἰδιορρύθμων θ' ἀπήντα εὐκόλως.

— Ἀλλὰ ὅλα τὰ πράγματα εἰς τὴν Ἰαπωνίαν ἂν δὲν εἶνε πράγματι ὡραῖα, θὰ εἶνε ἀφεύκτως κωμικὰ καὶ γελοῖα!

Ὡς παράδειγμα δὲ ὁ Εὐρωπαῖος θ' ἀναφέρῃ τὸ ἑξῆς ἔθιμον, τὸ καὶ συνηθέστερον ὄντως παντὸς ἄλλου.

Οἱ Ἰάπωνες ἀλληλοσυναντώμενοι εἰς τὴν ὁδὸν ἢ καὶ βλεπόμενοι εἰς τὰς κατ' οἶκον ἐπισκέψεις θεωροῦν ὡς ἔκφρασιν μεγίστης ἀβροφροσύνης τὸν περιεργότερον τῶν χαιρετισμῶν.

Σφίγγουν τοὺς ὀδόντας καὶ εἰσπνέουν ἀέρα, προκαλοῦντες τὸν ψόφον ἐκεῖνον, τὸν ὁποῖον ἀκουσίως προξενεῖ ὁ ἐκ ψύχους ῥιγῶν.

Ἅμα γεμίσουν τοὺς πνεύμονάς των κάμνουν μίαν ὑπόκλισιν βαθυτάτην ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον καὶ ταυτοχρόνως φυσοῦν τὸν ἀέρα αὐτὸν σφίγγοντες τὸν λάρυγγά των εἰς τρόπον ὥστε ὁ ἀὴρ νὰ ἐκπεμφθῇ μετὰ τὴν συνοδείαν ἐλαφροῦ βηχός. Εἶνε τὸ κορύφωμα τοῦ ἀβρόφρονος χαιρετισμοῦ, κορύφωμα ὅμως τὸ ὁποῖον εἱμπορεῖ μόνον τὸν γέλωτα νὰ προκαλέσῃ εἰς τὸν Εὐρωπαῖον, θεωροῦντα γελοῖον καὶ κωμικὸν τὸ ἔθιμον τοῦτο.

Ἀλλὰ διὰ τὸν Ἰάπωνα τὸ τοιοῦτον δὲν εἱμπορεῖ βεβαίως νὰ προκαλέσῃ τὴν αὐτὴν ἐντύπωσιν ὅπως καὶ ὅλα τὰ ἄλλα.

Δύναταί τις ὅμως νὰ ὑποθέσῃ ὅτι οἱ Ἰάπωνες οἱ θεωροῦντες ὡς φυσικώτατα τὰ ἔθιμά των, νὰ θεωροῦν κωμικὰ λόγου χάριν τὰς μορφάς, τὰς ἐνδυμασίας καὶ ἐν γένει τοὺς τρόπους πρὸς αὐτοὺς τῶν Εὐρωπαίων.

Καὶ ὅμως οὐδέποτε ἔσχε τὴν ἀντίληψιν αὐτήν. Τοὐναντίον χωρὶς νὰ ἀποκηρύξουν τὰ ἤθη καὶ ἔθιμά των οἱ Ἰάπωνες ἐζήτησαν νὰ τ' ἀφομοιώσουν πρὸς τὰ ἔθιμα τῶν Εὐρωπαίων ἢ μᾶλλον πρὸς ἐκεῖνα, τῶν ὁποίων αὐτοὶ οὗτοι ἑκουσίως ἀνωμολόγησαν τὴν ὑπεροχήν. Οὕτω ἡ συνήθεια ἡ ἀδιάκοπος τοῦ διαρκῶς γελᾶν δὲν ἀφῆκε ν' ἀναπτυχθῇ ἐν ἑαυτοῖς ἡ ἀντίληψις τοῦ κωμικοῦ.

— Εἰς τοὺς ἀγρούς

Ἀλλ' ἂν εἰς τὰς πόλεις ἡ ζωὴ εἶνε τοιαύτη ὡς τὴν περιεγράψαμεν καὶ εἰς τὰ χωρία παρομοία ἐν σμικρῷ, εἰς τοὺς ἀγροὺς εἶνε σχεδὸν ὅλως διάφορος, ἐκ πρώτης μάλιστα ὄψεως δίδουσα τὴν ἐντύπωσιν ὅλως ξένης ζωῆς. Οἱ ἀγροὶ ἐκ διαμέτρου εἶνε ἀντίθετοι πρὸς τὰς πόλεις, ὄχι διότι ὁ πληθυσμὸς αὐτῶν εἶνε διάφορος, ἀλλὰ διότι αἱ συνθῆκαι τοῦ βίου εἶνε ἐντελῶς διαφορετικαί.

Οἱ ἀγρόται ζοῦν βίον ἤρεμον, μονήρη δύναταί τις νὰ εἴπῃ, καὶ εὐχαριστοῦνται ἀπὸ τὰς σπανιωτάτας ποικιλίας, τὰς ὁποίας οἱ ὁδοιπόροι παρέχουν εἰς αὐτούς. Ἔξω ἀπὸ τὰς πόλεις, ἔξω ἀπὸ τοὺς συνοικισμοὺς τῶν μεγάλων καὶ μικρῶν χωρίων, καθ' ὅλην τὴν Ἰαπωνίαν εἶνε διεσπαρμένοι ἐδῶ καὶ ἐκεῖ ἄπειροι πληθυσμοί, ἀποτελοῦντες οὕτως εἰπεῖν τοὺς σταθμοὺς τοὺς παρατηρουμένους ἀνὰ πᾶν βῆμα καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις τῶν κεχαραγμένων καὶ ἀχαράκτων ὁδῶν.

Οἱ ἀγροὶ παρουσιάζοντες γῆν εὔφορον, πλουσίαν φυτείαν καὶ δάση σκιερά, δὲν εἶνε ἔρημοι. Ἐδῶ μὲν μία οἰκογένεια ἔχει πήξει τὴν καλύβην της — καλύβην ἐκτεταμένην ἀρκετὰ ὥστε ἐν ἀνάγκῃ νὰ περιλαμβάνῃ ἀνέτως ὑπὲρ τοὺς ἑκατὸν ἀνθρώπους. — καὶ ἐκεῖ ζῇ τοὺς πλείστους μῆνας τῆς ἀγροτικῆς ζωῆς καλλιεργοῦσα τοὺς ἐκτεταμένους ἀγρούς, οἵτινες τὴν περιστοιχίζουν.

Ἡ οἰκογένεια αὐτὴ παρουσιάζουσα ὁμοιότητα πρὸς τοὺς πατριαρχικοὺς τῶν ἀρχαίων Ἰουδαίων οἴκους, συγκεντρώνει ἐν ἑαυτῇ ἑκάστη ὅσα θὰ ἐζήτει ἐν τῇ πόλει ἢ ἐν τῷ χωρίῳ ὅπου μεταβαίνει νὰ διέλθῃ τοὺς ἐπιλοίπους μῆνας.

— Ἡ διασκέδασις τοῦ ἀγρότου

Ὁ ἀγρότης ἐγείρεται ὀλίγον πρὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου — ὁσάκις ὅμως ὁ ἀνέφελος οὐρανὸς τῆς νυκτὸς των παρουσιάζει πανσέληνον κρατοῦσαν τοὺς ἀγρότας ἐν ἡδονικῇ ἀγρυπνίᾳ — ἐργάζεται μέχρι τῆς μεσημβρίας, τὸ δὲ ἀπόγευμα ἐργαζόμενος ὀλίγον καταγίνεται πλειότερον εἰς οἱανδήποτε οἰκογενειακὴν διασκέδασιν.

Τὸν χειμῶνα εἰς τὰ βόρεια κλίματα καὶ ἐν γένει εἰς τὰ ὑψηλὰ ἐδάφη ὅπου ἡ χιὼν ἄφθονος πίπτει, ὁ Ἰάπων ὅσον καὶ ἂν γηράσῃ, ὅσον καὶ ἂν ἐπασχολεῖται ἀπὸ βαρυτέρας ἐργασίας, εἶνε εὐτυχὴς παίζων μὲ τὰς χιόνας ἐκείνας ὅπως θὰ ἔπαιζον εἰς τὴν Εὐρώπην τὰ δεκαετῆ μειράκια.

Ἔχει παιδικὴν ὅλως ψυχὴν ὁ Ἰάπων καὶ μυριάκις οἱ εὐρωπαῖοι κατάπληκτοι εἶδον γέροντας ἀγρότας κεκλεισμένους εἰς τὰς ξυλίνας οἰκίας των νὰ κάμνουν τοῦμπες μὲ τὰ ἐγγόνια καὶ τοὺς ἀνεψιοὺς ὅπως διασκεδάσουν.

Ἰδίως μετὰ τὴν λῆξιν τῶν πάγων, ἤτοι περὶ τὰ μέσα Φεβρουαρίου ὁ Ἰάπων ἀναγεννᾶται. Τότε ἡ φύσις ἡ σχεδὸν ἀειθαλὴς περιβάλλεται κάποιον θέλγητρον γοητευτικὸν ἀληθῶς τὸ ὁποῖον μαγεύει τὸν ἀγρότην. Τὰ ποίμνια βόσκουν ἐδῶ καὶ ἐκεῖ ὑπὸ τοὺς ἤχους τῶν αὐλῶν, καὶ ἡ γῆ ἀνασκάπτεται ὄχι μὲ ἀρὰς καταπονουμένων ἀνθρώπων, ἀλλὰ μὲ ᾄσματα εὐθυμίας καὶ γαλήνης. Δὲν κουράζεται ὁ Ἰάπων καλλιεργητὴς διότι κανεὶς δὲν τὸν πιέζει. Πρὶν δὲ κουρασθῇ ἀναπαύεται, τρώγει, πίνει, γελᾷ μὲ τοὺς λοιποὺς οἵτινες εἴτε ἐργάζονται εἴτε καὶ ἐκεῖνοι ἀναπαύονται.

Φυσικῶς τοιοῦτος βίος, ὅλως ἀήθης διὰ τὸν Εὐρωπαῖον ἀγρότην εἶνε κακὸς νὰ διατηρῇ ἐν ἀπολύτῳ εὐδαιμονίᾳ τοὺς ἀνθρώπους αὐτούς. Οἱ συνοικισμοὶ οἱ διεσπαρμένοι πανταχοῦ τῆς Ἰαπωνίας, οἱ πότε πλήθοντες κόσμου καὶ πότε ἔρημοι χρησιμεύουν πολλάκις καὶ ὡς πανδοχεῖα τῶν ὁδοιπόρων μεταβαλλόμενοι εἰς αὐτοσχέδια τεϊοποτεῖα. Ὅλαι αἱ προμήθειαι ἐν ἀφθονίᾳ ὑπάρχουν εἰς τοὺς ἀγροτικοὺς οἴκους καὶ ἡ φυσικὴ ζωή, ὁ καθαρὸς ἀήρ, ὁ βίος ὁ παντελῶς ἀμέριμνος δικαίως προσελκύουν τοὺς ἀστοὺς εἰς ταξείδια. Ποῖος δὲ εἶνε ἐκεῖνος ὅστις χωρὶς ἔξοδα, χωρὶς φροντίδας καὶ ἄλλας ὑποχρεώσεις δὲν πηγαίνει νὰ δοκιμάσῃ τὴν διασκέδασιν αὐτήν, ἥτις ὄχι μόνον δὲν τὸν κουράζει, ἀλλὰ καὶ τοῦ δίδει μίαν ποικιλίαν πολὺ εὐχάριστον εἰς τὸν ἀστικὸν βίον τῶν διασκεδάσεων, ὅστις ἄνευ αὐτῶν ἠδύνατο ἐν τέλει νὰ γίνῃ μονότονος.

Ἡ φιλοξενία λοιπὸν εἶνε τὸ σύνηθες εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα, φιλοξενία τὴν ὁποίαν οἱ φιλοξενούμενοι ὑποχρεοῦνται ν' ἀνταποδώσουν. Οὕτω ὅταν ἡ ἀγροτικὴ οἰκογένεια ἐξωδεύσῃ ὅλας της τὰς προμηθείας, ἀφίνει δύο τρία μέλη εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀγροῦ καὶ μεταναστεύει ταξειδεύουσα ὅπως φιλοξενηθῇ εἴτε εἰς τὰ περίχωρα εἴτε καὶ μακρότερον. Θὰ ἐπανέλθῃ κατόπιν ὁ καιρὸς τῆς συγκομιδῆς καὶ τότε ἡ ἀγροτικὴ οἰκία θ' ἀνοιχθῇ ἐκ νέου φιλόξενος.

Κανεὶς ἀπὸ τοὺς ἀγρότας ἐν γένει δὲν σκέπτεται τὰς διασκεδάσεις τῆς πόλεως μὲ θλῖψιν ὁσάκις εὑρίσκεται εἰς τὸν ἀγρόν. Ὡς εἴπομεν ἀνωτέρω ἔχει τὰς διασκεδάσεις αὐτός. Ἀλλὰ πρὸ παντὸς θέλγηται ἀπὸ τὴν καλλονὴν τῆς φύσεως, ἥτις ὁμολογουμένως εἶνε σπανία εἰς τὰς Ἰαπωνικὰς νήσους.

Εἰς τὰ ὄρη μέχρι τινὸς τὰ δάση καταπράσινα, καλύπτουν τὰ πάντα παρουσιάζοντα εἰς κάθε τόπον καὶ εἰς κάθε ζώνην παντοίων εἰδῶν — μεγάλα καὶ μικρὰ δένδρα. Ἀλλοῦ πάλιν φάραγγες βαθύταται, ὅπου καταρράκται μεγαλοπρεπέστατοι καταπίπτουν ἐν ὀρυμαγδῷ καὶ γδούπῳ, παρουσιάζοντες ὄψιν ὑπερόχως ἀγρίαν, ὅσον καὶ μαγευτικήν.

Ἀλλοῦ ἤρεμα τοπεῖα χλόης καταπρασίνου ἁπλώνεται εἰς ἀπεράντους ἐκτάσεις ποικιλλόμεναι ποῦ καὶ ποῦ ἀπὸ δένδρα τὰ ὁποῖα φαίνονται ὡς φύλακες μεμονωμένοι τῶν λειβαδίων αὐτῶν.

Εἰς ἄλλα πάλιν μέρη κῆποι ἐκτεταμμένοι περιβρεχόμενοι ἀπὸ διαυγῆ ῥυάκια συγκεντρώνουν πλήθη παντοειδῶν πτηνῶν, τὰ ὁποῖα νυχθήμερον κελαϊδοῦν.

Ἄνθη ποικίλα παντοῦ φαίνονται ἥμερα καὶ ἄγρια. Φύσις μαγευτικὴ ἀνοίγουσα τὴν καρδίαν τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἀληθῶς γοητεύουσα τὴν πεζὴν καὶ Εὐρωπαίαν ψυχὴν τὴν κορεσθεῖσαν εἰς τὰς ἡδονὰς τοῦ βίου τῆς Δύσεως.

— Τὰ ἀγροτικὰ θέατρα

Ὅταν παραβάλῃ κανεὶς τοὺς ἀγρότας τῆς Εὐρώπης πρὸς τοὺς ἀγρότας τῆς Ἰαπωνίας, βεβαίως ἐξ ὅλων τῶν ἀνωτέρω θὰ πεισθῇ περὶ τῆς καταπληκτικῆς διαφορᾶς, ἥτις ὑπάρχει μεταξὺ τῶν μὲν καὶ τῶν δέ.

Ὅταν ὅμως μάθῃ ὅτι οἱ ἀγρόται ἔχουν καὶ αὐτοὶ τὰ θέατρά των τότε βεβαίως θὰ τρίβῃ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκ πραγματικῆς καταπλήξεως.

Θέατρον εἰς τοὺς ἀγρούς, θέατρον μὲ αὐτοσχεδίους ὑποκριτὰς εἶνε κάτι τι περίεργον. Ἀλλὰ τί συμβαίνει; Πῶς κατορθώνουν νὰ ὑποδυθοῦν αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι;

Ἁπλούστατα. Ὑπάρχουν προσωπεῖα φανταστικά, εἴτε ἐκ πεπιεσμένου χάρτου — πεπιεσμένου κατὰ σύστημα πανάρχαιον τῶν Ἰαπώνων — εἴτε ἐκ μεταξωτοῦ ὑφάσματος βεβαμμένου μὲ διαφόρους ζωγραφίας, εἴτε καὶ ἐξ ὀπτῆς γῆς. Τὰ προσωπεῖα αὐτὰ φοροῦν ὅσοι ἠμποροῦν νὰ κάμουν τὸ θέατρον, ὅπως φοροῦν καὶ σωρείαν ἐνδυμάτων ταυτοχρόνως.

Τῇ συνοδείᾳ ὀργάνων τινῶν καλοφώνων ἢ καὶ κατ' ἀνάγκην κακοφώνων ἐξέρχονται εἰς τὴν δῆθεν σκηνὴν τὴν ποικιλλομένην ἀπὸ τὰ δῆθεν παρασκήνια, καὶ ἐκεῖ ἀρχίζουν τὴν παράστασιν μιᾶς κωμῳδίας εἰλημμένης ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐκ σκηνῶν τοῦ ἀγροτικοῦ βίου.

Τὴν κωμῳδίαν αὐτὴν κυρίως δημιουργοῦν τὴν στιγμὴν τῆς παραστάσεως οἱ αὐτοσχέδιοι ὑποκριταί. Σπανίως δὲ ἡ κωμῳδία ἡ οὕτω δημιουργημένη ἠμπορεῖ νὰ παρουσιάσῃ φιλολογικὴν ἀξίαν.

Δύναταί τις μάλιστα νὰ εἴπῃ ὅτι κατὰ φυσικὸν λόγον εἶνε κατὰ πολλὰ ὑποδεεστέρα ἀσυγκρίτως μάλιστα ὑποδεεστέρα τῶν αὐτοσχεδίων κωμῳδιῶν τὰς ὁποίας παριστάνουν εἰς τὰ θέατρα τῶν πόλεων.

ΑΥΡΙΟΝ:

— Ἡ συγκομιδὴ τῆς ὀρύζης
— Ὅταν οἱ ὁδοιπόροι φιλοξενοῦνται ἀπὸ ἀγρότας
— Ἡ αὐτοσχέδιος ποίησις εἰς τὰς ἐξοχὰς

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ

Η ΣΥΡΡΑΞΙΣ ΑΓΓΛΙΑΣ ΚΑΙ ΡΩΣΣΙΑΣ

Η ΠΟΛΙΟΡΚΙΑ ΤΟΥ ΠΟΡΤ-ΑΡΘΟΥΡ

ΑΝΑΤΙΝΑΞΙΣ ΡΩΣΣΙΚΟΥ ΜΕΤΑΓΩΓΙΚΟΥ.—ΚΑΤΑΔΙΩΞΙΣ ΡΩΣΣΙΚΗΣ ΜΟΙΡΑΣ.—ΝΑΥΜΑΧΙΑ ΕΙΣ ΤΟ ΑΝΟΙΚΤΟΝ ΠΕΛΑΓΟΣ

ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΣ ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΑΙ ΠΕΡΙΓΡΑΦΑΙ

Η ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Φαίνεται, ὅτι στερούμεθα καὶ κόκκου πολιτικοῦ νοὸς καὶ στοιχείων διπλωματικῆς δεξιότητος. Ἐλπίζομεν, ὅτι εἶνε ψευδὴς ἡ εἴδησις περὶ τελέσεως δοξολογιῶν ὑπὲρ τῶν μὲν ἢ ὑπὲρ τῶν δὲ ὅπλων. Ὁ Θεὸς τῆς Ἑλλάδος δὲν ἔχει ἀνάγκην ψεύδους ἵνα τείνῃ τὴν προσοχήν του ὑπὲρ τῶν ὅπλων μαχητῶν. Οἱ Δῆμοι οἱ ἀναλαμβάνοντες τοιαύτην πρωτοβουλίαν, ἔπρεπε νὰ διδαχθῶσιν ἀπὸ τὴν ἐπίσημον ἀρχήν, ὅτι δὲν κάμνουν τὰ ἔθνη τὰ ἐλεύθερα, τὰ ἔθνη τὰ τίμια, τὰ ἔθνη τὰ γενναῖα, δοξολογίας ὑπὲρ τῶν μὲν ἢ δοξολογίας ὑπὲρ τῶν δέ. Δὲν ὑπάρχει τέλος κανεὶς διευθύνων; Ὑπάρχουν μόνον προσωπικαὶ ἐνέργειαι; Συνιστῶμεν εἰς τὸν λαὸν τῆς πρωτευούσης νὰ μὴ παραστῇ οὔτε ἐκ περιεργείας εἰς τοιαύτην τελετήν, σεμνὴν τὴν οὐσίαν, ἀλλὰ καὶ ἀνουσίως ἐμπαικτικὴν τῶν πραγμάτων καὶ μωρῶς ἀντιδιπλωματικὴν καὶ ἀναξίαν ἔθνους ἐλευθέρου.

Ἕκαστος εἶνε ἐλεύθερος νὰ κρίνῃ εἴτε ἐν τῇ γερουσίᾳ τοῦ Ζαχαράτου, εἴτε ἐν τῷ γραφείῳ του, ὡς θέλει καὶ ὡς τοῦ ἀρέσκει τὰ ἐθνικὰ ἡμῶν ζητήματα καὶ τὰς σχέσεις τῶν Κρατῶν. Ἀλλ' εἶνε ἀσυνέπεια πρὸς τὸν Χριστιανισμὸν τῆς Ἑλλάδος νὰ εὔχεται ὑπὲρ νικῶν ἀλλοεθνῶν ἢ περὶ ἥττης ἀλλοθρήσκων.

Ἂς ἐλπίσωμεν, ὅτι ὑπάρχει καιρὸς νὰ παρεμποδισθῇ ἡ διάπραξις ἑνὸς τοιούτου πολιτικοῦ πραξικοπήματος.

Ἡ Ἑλλὰς εἶνε Βασίλειον ἐλεύθερον. Ἐλευθερώτερον τῆς Ῥωσσίας, ἐλευθερώτερον τῆς Ἰαπωνίας. Τὰ δύο ἐκεῖνα Ἔθνη δύνανται νὰ μάχωνται. Ἡ Ἑλλὰς δὲν ἔχει πολιτικὴν ἄλλην πλὴν τῆς οὐδετερότητος. Τῆς ἠθικῆς ἐννοοῦμεν καὶ θρησκευτικῆς οὐδετερότητος. Τῆς ἄλλης εἶνε μωρίαι.

ΑΙ ΧΘΕΣΙΝΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

— Ἡ Διεθνὴς σύρραξις

Βαθεῖα κρατεῖ ἐν Ἀθήναις συγκίνησις μεταξὺ τῶν ἐπισήμων κύκλων καὶ ἰδιαιτέρως τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ξένων Δυνάμεων.

Οἱ φόβοι τοῦ πανευρωπαϊκοῦ πολέμου καὶ ἰδίᾳ συρράξεως Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας, ἐκδηλοῦνται ἀπροκαλύπτως νῦν.

Μέχρι τῆς ὥρας ταύτης ἀγνοοῦνται νεώτεραι εἰδήσεις. Ἐπιβεβαιοῦται μόνον δι' ἐπισήμων τηλεγραφημάτων ἡ προσβολὴ τῆς Ἀγγλικῆς σημαίας ὑπὸ τῆς Ῥωσσικῆς ἀστυνομίας τῆς Φινλανδίας.

Ἐπίσης βεβαιοῦται, ὅτι ὁ στόλος τῆς Κροστάνδης ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ ναυάρχου Ἀνδρέγεφ καὶ τοῦ ναυάρχου Βιρένιους ἀνέκρουσεν πρύμναν ἐκ τῆς «Διώρυγος τοῦ Γουλιέλμου» μὴ ἐπιτραπείσης ὑπὸ τῆς Γερμανίας τῆς ἐξόδου κατ' αὐστηρὰν τῆς οὐδετερότητος τήρησιν τῆς Γερμανίας.

— Τὸ παράρτημα τῶν «Ἀθηνῶν»

Τὴν ἑσπέραν τῆς χθὲς συνεπεῖς πρὸς τὴν κρατοῦσαν ἐπιθυμίαν ὅλου τοῦ κόσμου, ἵνα ἔχῃ εἰδήσεις ἐκ τῶν μερῶν τοῦ πολέμου, ἐξεδώσαμεν εἰς παράρτημα τὰς ληφθείσας εἰς τὸ γραφεῖόν μας τὴν 5ην ὥραν μετὰ μεσημβρίαν κατωτέρω τηλεγραφικὰς πληροφορίας:

— Τὰ ὑποβρύχια τῶν Ἰαπώνων

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 31 Ἰανουαρίου
Ὥρα 12.15' μ. μ.

Ἡ πολιορκία τοῦ Πὸρτ-Ἀρθοὺρ ἐξακολουθεῖ στενοτέρα.

Οἱ Ἰάπωνες μεταχειρίζονται τώρα καὶ ὑποβρύχια σκάφη.

Ἡ πρώτη φοβερὰ ἐπιτυχία τοῦ ὑποβρυχίου στόλου των ἐσημειώθη σήμερον τὴν πρωίαν.

Ῥωσσικὸν μεταγωγικὸν θελῆσαν νὰ κινηθῇ ὀλίγον ἔξωθεν τοῦ λιμένος τοῦ Πὸρτ-Ἀρθοὺρ ἐκτυπήθη.

Φοβερὰ ὑπῆρξεν ἡ ἀνατίναξις τοῦ σκάφους καὶ πανικὸς κατέλαβε τοὺς Ῥώσσους.

Ἐκ τῆς ἀνατινάξεως ταύτης ἐφονεύθησαν ἐνενήκοντα ἓξ ἄνδρες, τῶν λοιπῶν προλαβόντων νὰ πηδήσωσιν εἰς τὴν θάλασσαν καὶ σωθοῦν.

— Ἡ ναυμαχία ἤρχισε

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 31 Ἰανουαρίου
Ὥρα 12.15 μ. μ.

Ἐπίσημον ἄγγελμα τῆς στιγμῆς ταύτης ἀγγέλλει, ὅτι ὁ ἰαπωνικὸς στόλος πλήρης ὁρμῆς ἀνεφάνη εἰς τὸ Τσὶν-Γιὰν-Κτάου.

Φοβερὰ ναυμαχία καὶ βομβαρδισμὸς ταυτοχρόνως ἤρξατο.

Οἱ κανονιοβολισμοὶ ἀκούονται εἰς μεγάλην ἀπόστασιν.

Τὸ νέον τοῦτο ἄγγελμα δίδει λαβὴν πρὸς πλήρη ἀντίληψιν τοῦ σχεδίου τῶν Ἰαπώνων.

Ζητοῦν νὰ συντρίψουν καθ' ὅλα τὰ σημεῖα τὰς ῥωσσικὰς δυνάμεις, ναυμαχοῦντες εἶτα ἐν ἀνοικτῷ πελάγει μὲ τὰς ἐπερχομένας νέας ῥωσσικὰς ἐνισχύσεις.

— Καταδίωξις ῥωσσικῆς μοίρας

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 31 Ἰανουαρίου
Ὥρα 12.15' μ. μ.

Ἐπισήμως βεβαιοῦται, ὅτι ἡ ἀπὸ τοῦ Βλαδιβοστὸκ ἐξελθοῦσα ῥωσσικὴ μοῖρα καταδιώκεται ὑπὸ τῆς μοίρας τοῦ Ἰαπωνικοῦ στόλου.

Οἱ Ἰάπωνες φαίνονται νικηταὶ καθ' ὅλην τὴν γραμμὴν εἰς τὸν ἀγῶνα κατὰ θάλασσαν.

Περὶ τῆς ἐνεργείας τῶν Ἰαπώνων καὶ Ῥώσσων κατὰ ξηρὰν οὐδὲν ἀπολύτως ἐγνώσθη μέχρις ὥρας.

Τοιαῦται αἱ ὄντως σοβαραὶ εἰδήσεις περὶ τὰς συνεχείας τῶν ἐχθροπραξιῶν.

Ἐξ ἄλλου τὸ Ἐθνικὸν Πρακτορεῖον διέ-